

РЕШЕНИЕ

№ 4579

гр. София, 08.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова
ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Георги Терзиев

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4246** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на М. Югозападна към към Агенция "Митници" против решение от 08.01.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 10709-2020 по описа на Софийски районен съд, НО, 6 състав, с което е отменено наказателно постановление № 5074/2019 г. на началника на отдел „М. Югозападна“ в ГД М. на Агенция „Митници“, с което на [фирма] за нарушение по чл. 238, ал.1 от ЗМ е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, на основание чл. 238, ал.1 във вр. с чл. 235, ал.1 от ЗМ.

Според касатора решението е неправилно поради нарушение на материалния закон. Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление, както и присъждане на направените разноски.

Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба и моли да се потвърди първоинстанционното решение като правилно. Претендира разноски. Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, в настоящия касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и

обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съгласно чл. 218 от АПК съдът обсъжда само посочените в жалбата пороци, като за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон, съдът следи служебно.

С обжалвания съдебен акт съдът е отменил наказателно постановление № 5074/2019 г. на началника на отдел „М. Югозападна“ в ГД М. на Агенция „Митници“, с което на [фирма] за нарушение по чл. 238, ал.1 от ЗМ е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, на основание чл. 238, ал.1 във вр. с чл. 235, ал.1 от ЗМ.

За да постанови този резултат съдът след преценка в съвкупност на събраните по делото писмени и гласни доказателствени средства, от правна страна е приел, че АУАН и обжалваното НП са издадени от компетентни длъжностни лица, в сроковете по чл. 34 от ЗАНН, като били спазени и изискванията на чл. 42 и чл. 52 от ЗАНН и, че при издаването им не са допуснати съществени процесуални нарушения. По същество на спора въззивния съд е изложил съображения, че не е осъществено от дружеството нарушение на митническото законодателство. Приел е, че са изпълнени задълженията произтичащи от изключението на разпоредбата на чл. 147, т.3 от Регламент № 952/2013 г. Безспорно било установено, че касаторът съхранявал стоките на място, различно от посоченото от митническите органи и с това действие изключвало извършването на нарушение по чл. 147, т.1 от Регламент № 952/2013 г.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Решението е постановено без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила по аргументите изложени в него. Същото е правилно и законосъобразно, но по други съображения, различни от изложените във въззивното решение.

Съгласно чл. 238, ал. 1 от ЗМ - Всяко нарушение на нормативни актове, приложими за стоки под митнически надзор, установено от митническите органи, ако не е предвидено друго, се наказва с глобата или с имуществената санкция по чл. 235, ал. 1 от ЗМ, като в, ал. 2 е визирано, че със същото наказание се наказва и лице, което се противопоставя на митническите органи при изпълнението на служебните им задължения. В НП, административно наказващият орган е препратил, доколкото разпоредбата на чл. 238, ал.1 от ЗМ е обща към хипотезата на чл. 147, т. 1 от Регламент № 952/2013 г. на Европейският парламент и на Съюза от 09.10.2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза. Последната гласи, че стоки на временно складиране се съхраняват само в съоръжения за временно складиране в съответствие с член 148 или, когато е оправдано, на други места, посочени или одобрени от митническите органи. Не се установява от доказателствата по делото да е налице от страна на административнонаказващият орган токова одобрение от последният спрямо [фирма], за да се приложи както твърди въззивният съд изключението

предвидено в чл. 147, т. 3 от Регламент № 952/2013 г.

В случая от данните по делото е видно, че наказващият орган е констатирал неправомерно извеждане на стока от територията на митническия склад за временно складиране. Независимо, че е налична в съседно помещение и не е липсваща въобще тя на практика временно е отклонена от митническия надзор. За такова деяние обаче, при доказване на елементите от състава му, отговорност е предвидена в разпоредбата на чл. 234а, ал. 1 от ЗМ, която гласи, че който отклони временно складирани стоки или стоки, декларирани за митнически режим или реекспорт, като не изпълни установените в нормативните актове или определените от митническите органи условия, се наказва с глоба - за физическите лица, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, от 100 до 200 на сто от митническата стойност на стоките или при износ - стойността на стоките - предмет на нарушението. Ето защо липсата на съответствие между фактическа и правна страна на обвинението опорочава санкционния акт.

Затова като е достигнал до правни изводи, макар и по-други различни правни съображения за незаконосъобразност на НП № 5074/2019 г., началника на отдел „М. Югозападна“ в ГД М. на Агенция „Митници“ и го е отменил, съдът намира, че решението следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото искането на ответника по касационната жалба за присъждане на направените разноски следва да бъде уважено, като на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН /ДВ бр. 94/29.11.2019 г. / Агенция "Митници следва да бъде осъдена да заплати на [фирма] сумата от 300 лева, представляваща заплатеното адвокатско възнаграждение за един адвокат за осъществено процесуално представителство в касационното производство, видно от представената по делото разписка за изплатено възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд София - град, XII Касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.01.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 10709-2020 по описа на Софийски районен съд, НО, 6 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ: